

tegen de onroerendmaking door bestemming of incorporatie van de bedrijfsuitrusting. Deze bescherming was afhankelijk gesteld van de neerlegging binnen vijftien dagen na de levering van een door de verkoper eensluidend verklaard afschrift van de al dan niet aanvaarde factuur of van elke andere akte waaruit de verkoop blijkt, op de griffie van de rechtbank van koophandel van het arrondissement waarin de schuldenaar zijn woonplaats of, bij gebreke hiervan, zijn verblijfplaats heeft. Deze publiciteit gold ter bescherming van het onroerend krediet.

Artikel 45 van de wet van 14 januari 2013 houdende diverse bepalingen inzake werklastermindering binnen justitie (*BS* 1 maart 2013, p. 12.945) schaft dit publiciteitsvereiste af. Het versterkt voorrecht van de onbetaalde verkoper wordt aldus niet langer afhankelijk gesteld van de (tijdige) neerlegging van de factuur. De nieuwe regeling treedt in werking op 1 september 2013, of op een eerder door de Koning te bepalen datum.

Wetsvoorstel tot instelling van een zogenaamde ‘opveringstoelage’ voor zelfstandigen in moeilijkheden, Parl.St. Kamer 2012-13, nr. 2693/001

INSOLVENTIE

Algemeen – Wetsvoorstel – Voorkoming faillissement – Zelfstandigen in moeilijkheden

INSOLVABILITE

Généralités – Proposition de loi – Prévention de la faillite – Indépendants en difficultés

Het wetsvoorstel beoogt te voorzien in een tijdelijke financiële steun om zelfstandigen met economische en financiële problemen te helpen om een faillissement te voorkomen, alsook om zich te reorganiseren en aldus uit het slop te geraken.

Het wetsvoorstel richt zich op de ‘zelfstandige in moeilijkheden’ (art. 2). Voor dergelijke ‘zelfstandige in moeilijkheden’ wordt voorzien in een zgn. ‘opveringstoelage’ ten belope van 700 EUR (art. 3). De opveringstoelage is beperkt in de tijd, met een maximum van negen maanden. De opveringstoelage kan niet voorzien worden tijdens de eerste drie bedrijfsjaren van de zelfstandige (art. 4). Om van de opveringstoelage te kunnen genieten moet de zelfstandige een aanvraag indienen bij het RSVZ, het bewijs leveren dat hij zich door een ‘begeleidingsstructuur’ laat begeleiden, en moet het RSVZ erkennen dat de aanvrager in moeilijkheden verkeert (art. 5).

Wetsvoorstel tot wijziging van de faillissementswet van 8 augustus 1997, Parl.St. Kamer 2012-13, nr. 2669/001

FAILLISSEMENT

Gevolgen – Personen – Wetsvoorstel – Kosteloze persoonlijke zekerheid – Formaliteiten

FAILLITE

Effets – Personnes – Proposition de loi – Sûreté personnelle à titre gratuit – Formalités

Het wetsvoorstel strekt ertoe enkele wijzigingen aan te brengen in de regeling tot bevrijding van de natuurlijke personen die zich kosteloos persoonlijk zeker hebben gesteld voor de gefailleerde. In het bijzonder strekt het wetsvoorstel ertoe om de verklaring (bedoeld in art. 72bis, art. 72ter en art. 80 Fail.W.) ter vervangen door een *verzoekschrift*. De kopie van de laatste aangifte in de personenbelasting zou vervangen worden door een kopie van de laatste *aanslag* in de personenbelasting. Op deze wijze zou aan enkele praktische problemen bij de toepassing van deze regeling tegemoet gekomen worden.

Rechtspraak/Jurisprudence

Grondwettelijk Hof 28 februari 2013

Zaak: 24/2013

CONTINUITÉIT VAN ONDERNEMINGEN

Algemene bepalingen

CONTINUITÉ DES ENTREPRISES

Dispositions générales

De WCO is onder meer van toepassing op de landbouwvennootschap bepaald in artikel 2, § 3 W.Venn. De landbouwer-natuurlijke persoon werd van het toepassingsgebied van de WCO uitgesloten (zie hierover: TISON, M. “De Wet Continuïteit Ondernemingen: het portaal naar een nieuw insolventierecht?” in *Liber Spei et Amicitiae Ivan Verougstraete*, Brussel, Larcier, 2011, (379) 379-383). Aan het Grondwettelijk Hof werd de verenigbaarheid van deze uitsluiting met de artikelen 10-11 van de Grondwet voorgelegd, waarbij de situatie van de landbouwer-natuurlijke persoon werd afgezet t.o.v. (i) de landbouwer die zijn beroepsactiviteit uitoefent in het kader van een landbouwvennootschap of een burgerlijke vennootschap met handelsvorm en (ii) de handelaar-natuurlijke persoon.

De situatie van de landbouwer-natuurlijke persoon onderscheidt zich van de landbouwer die zijn beroepsactiviteit uitoefent in het kader van een landbouwvennootschap of een burgerlijke vennootschap met handelsvorm, door de afwezigheid van een afgescheiden vermogen. Dit objectief criterium verantwoordt de uitsluiting van de landbouwer-natuurlijke persoon van het toepassingsgebied van de WCO evenwel niet, aangezien ook de handelaar-natuurlijke persoon niet over een afgescheiden vermogen beschikt.

Het onderscheid tussen de landbouwer-natuurlijke persoon en de handelaar-natuurlijke persoon berust op de kwalificatie van bepaalde verrichtingen als daden van koophandel. Uit de toepassing van de WCO op landbouw-